

سه شنبه 10 اسفند 1395 - 1 جمادی الثانی 1438 - 28 فوریه 2017

ورود امام خمینی(ره) به قم پس از پانزده سال دوری ...

«رود» امام خمینی(ره) به قم پس از پانزده سال دوری (1357 ش.م.)
امام خمینی(ره) پس از بازگشت پیروزمندانه به میهن اسلامی ایران، در تهران اقامت نمودند تا پایه‌های حکومت اسلامی استقرار یابد. معظم له پس از تشکیل دولت موقت و سامان‌یابی نسبی اوضاع کشور، بنا به وعده‌ای که داده بودند هجده روز پس از پیروزی انقلاب در تاریخ دهم اسفند 1357 ش.م. به کانون انقلاب اسلامی، یعنی قم عزیمت نمودند. اما آن حضرت، 11 ماه بعد در اثر ابتلا به بیماری قلبی، در دوم بهمن 1358 ش.م. مجدداً به تهران بازگشتند و از آن پس، به علت ضرورت رهبری نظام اسلامی از نزدیک و لزوم حضور ایشان در مرکز کشور، تا پایان عمر پر بار خویش در تهران اقامت گزیدند.

آغاز به کار رسمی کمیته جنگ، نیت در اوان جنگ تحمیلی (1359 ش.م.)
براساس پیشنهاد وزرای امور خارجه سازمان کنفرانس اسلامی و موافقت اجلاس سران، کمیته حسن نیت با هدف پایان دادن به جنگ عراق و ایران از طرق صلح‌آمیز به وجود آمد. این کمیته که بعدها نام خود را به کمیته صلح تغییر داد و از رؤسای جمهوری برخی کشورهای اسلامی تشکیل شده بود، با انجام سفرهایی به تهران و بغداد، آخرین نظریات دو کشور متخاصم را دریافت می‌کرد و پس از جمع‌بندی این نظریات، نشست‌هایی را ترتیب می‌داد. در نهایت تصمیمات این کمیته در چارچوب قطعنامه و یا بیانیه صادر و اعلام می‌شد. اولین سفر کمیته حسن نیت به تهران و بغداد در تاریخ 10 اسفند 1359 صورت گرفت و پس از پایان این سفر، اولین طرح خود را ارائه نمود که در آن به احترام کامل به تمامیت ارضی، عدم تصرف اراضی با اعمال زور، همچنین آتش‌بس میان ایران و عراق و نیز عقب‌نشینی و چگونگی استفاده طرفین از آبراه شط العرب اشاره شده بود. در این طرح، همچنین پیش‌بینی شده بود که ناظران نظامی سازمان کنفرانس اسلامی بر آتش‌بس و عقب‌نشینی نظارت کنند. در این میان، جمهوری اسلامی ایران، پیش شرط هرگونه آتش‌بس را عقب‌نشینی مزدوران بعث عراق به مرزهای بین‌المللی و معرفی آغازگر جنگ عنوان نمود که با مخالفت عراق، این طرح و طرح‌های بعدی کمیته صلح، راه به جایی نبردند، سرانجام کار کمیته صلح پس از نه سفر و ارائه شش طرح صلح، و در حالی که وضعیت جبهه‌ها به نفع ایران بود، در بیستم آبان 1365 ش.م. در جدّه عربستان بدون دسترسی به نتیجه مطلوب پایان پذیرفت.

جشن «سده» یکی از اعیاد ملی و رسمی ایرانیان قبل از اسلام
جشن سده، یکی از جشن‌های ایرانی، است که در آغاز شامگاه دهم بهمن ماه یعنی آبان روز از بهمن ماه برگزار می‌شود. جشن «سده» بزرگ‌ترین جشن آتش و یکی از کهن‌ترین آیین‌های شناخته شده در ایران باستان است. در این جشن در آغاز شامگاه دهم بهمن ماه، همه مردمان سرزمین‌های ایرانی بر بلندای کوه‌ها و بام‌خانه‌ها، آتش‌هایی برمی‌افروخته و هنوز هم کم‌وبیش بر می‌افروزند. مردمان نواحی مختلف در کنار شعله‌های آتش و با توجه به زبان و فرهنگ خود، سرودها و ترانه‌های گوناگونی را خوانده و آرزوی رفتن سرما و آمدن گرما را می‌کنند. همچنین در برخی نواحی، به جشن خوانی، بازی‌ها و نمایش‌های دسته‌جمعی نیز می‌پردازند.

انقلاب بمان اتحاد سیاسی، نظامی، بس، روسیه و روس (1813 م.)
در 28 فوریه 1813 م. پیمان اتحاد سیاسی، نظامی میان دو کشور مقتدر اروپا در قرن نوزدهم یعنی امپراتوری روسیه و پادشاهی پروس به امضا رسید. هدف اصلی فرمان‌روایان این دو کشور از این اتحاد، مقابله با قدرت‌طلبی‌های ناپلئون بناپارت، امپراتور فرانسه بود که سپاهیان روس و پروس را شکست داده بود. با الحاق کشورهای انگلیس، اتریش و سوئد به این پیمان، اتحادیه هفتم دول اروپایی علیه ناپلئون بناپارت ایجاد شد که سرانجام وی را شکست داد.